

[Prima Pagină](#) > ... > [Dreptul Familiei Și Succesiunea](#) > [Deplasarea/Stabilirea Legală În Altă Țară Împreună Cu Copiii](#) > [Germany](#)

Deplasarea/Stabilirea legală în altă țară împreună cu copiii

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimțământul celuilalt părinte?

Chestiunea locului în care ar trebui să locuiască permanent copilul face obiectul normelor de drept în ceea ce privește dreptul de stabilire a locului de reședință al copilului și face parte astfel din creșterea de facto a copilului [articolul 1631 alineatul (1) din Codul civil german (*Bürgerliches Gesetzbuch*, BGB)]. La fel ca administrarea patrimoniului copilului, aceasta se încadrează în domeniul de aplicare a răspunderii părintești în temeiul articolului 1626 alineatul (1) din Codul civil.

În cazul în care un singur părinte deține răspunderea părintească și, prin urmare, dreptul de a stabili locul de reședință al copilului, acesta nu are nevoie de acordul celuilalt părinte atunci când decide unde ar trebui să locuiască copilul și, prin urmare, și dacă copilul ar trebui deplasat într-o altă țară.

În cazul în care ambii părinți dețin răspunderea părintească, aceștia trebuie să decidă împreună dacă copilul ar trebui deplasat într-o altă țară. Acest lucru se datorează faptului că această chestiune – spre deosebire, de exemplu, de o scurtă vacanță într-o țară europeană învecinată – este o chestiune de o importanță apreciabilă în sensul articolului 1687 alineatul (1) prima teză din Codul civil, pentru care este necesar acordul ambilor părinți.

Cu toate acestea, o instanță de dreptul familiei poate, la cerere, să transfere răspunderea părintească pentru anumite aspecte – și, prin urmare, dreptul de a stabili locul de reședință al copilului, de exemplu – unui singur părinte, în conformitate cu articolul 1671 alineatul (1) din Codul civil. Și în acest caz – chiar dacă răspunderea părintească este comună pentru alte aspecte – părintele poate decide singur și fără acordul celuilalt părinte cu privire la locul de reședință al copilului și, prin urmare, cu privire la deplasarea copilului în altă țară.

2 În ce condiții este necesar consimțământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Dacă părinții exercită în comun răspunderea părintească (sau cel puțin dreptul de a stabili locul de reședință al copilului), este necesar acordul celuilalt părinte privind mutarea copilului în străinătate (a se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 1).

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Deplasarea copilului în altă țară este legală în cazul în care părintele care dorește să se mute împreună cu copilul este autorizat să ia această decizie singur, de exemplu pentru că deține răspunderea părintească

exclusivă sau, cel puțin, dreptul exclusiv de a stabili locul de reședință al copilului (a se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 1).

Cu toate acestea, în cazul în care părinții împart răspunderea părintească, dar au opinii diferite cu privire la mutarea copilului în străinătate și nu pot ajunge la un acord în această privință, fiecare dintre ei poate solicita instanței de dreptul familiei să i se acorde dreptul de a decide cu privire la mutare în temeiul articolului 1628 din Codul civil. Instanța trebuie să hotărască apoi ținând seama de interesul superior al copilului, luând în considerare circumstanțele speciale și aspectele practice, precum și interesele legitime ale celor implicați (articolul 1697a din Codul civil).

În plus, un părinte care nu locuiește împreună cu celălalt părinte poate, de asemenea, să solicite instanței de dreptul familiei, în temeiul articolului 1671 alineatul (1) din Codul civil, să îi fie acordată răspunderea părintească exclusivă sau răspunderea părintească pentru un anumit aspect – de exemplu, dreptul de a stabili locul de reședință al copilului. Instanța va admite cererea în cazul în care celălalt părinte consimte (cu excepția cazului în care copilul, dacă are cel puțin 14 ani, formulează o obiecție) sau în cazul în care retragerea (parțială) a răspunderii părintești comune sau transferul (parțial) al răspunderii părintești către solicitant este de natură să servească interesului superior al copilului. În cazul în care instanța admite cererea, părintele poate decide în mod liber cu privire la locul de reședință al copilului.

4 Se aplică aceleași norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistență medicală, vacanță etc.) și pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizați formularele de consimțământ relevante.

Părintele care deține răspunderea părintească exclusivă sau dreptul exclusiv de a stabili locul de reședință al copilului este liber să își ia copilul în străinătate pentru perioade scurte de câte ori dorește.

Cu toate acestea, părinții care dețin răspunderea părintească în comun trebuie să ia această decizie, în principiu, de comun acord (articolul 1627 din Codul civil). Dacă părinții dețin răspunderea părintească în comun, dar locuiesc separat, aceștia trebuie să stabilească împreună în ce măsură călătoria planificată reprezintă o chestiune de natură curentă sau o chestiune de importanță apreciabilă [articolul 1687 alineatul (1) prima teză din Codul civil]. Părintele cu care copilul locuiește în mod normal are dreptul să decidă de unul singur cu privire la chestiunile de natură curentă [articolul 1687 alineatul (1) a doua teză din Codul civil]. În conformitate cu articolul 1687 alineatul (1) a patra teză din Codul civil, celălalt părinte poate – atunci când copilul locuiește cu el cu acordul celuilalt părinte sau pe baza unei hotărâri judecătorești – să decidă singur cu privire la îngrijirea de facto a copilului, de exemplu, ce poate mânca copilul sau când poate merge la culcare. Legislația nu precizează ce chestiuni sunt de importanță apreciabilă, de natură curentă sau de îngrijire de facto a copilului. Acest aspect depinde de circumstanțele specifice în speță. În principiu, atât părintele cu care copilul locuiește în mod normal, cât și părintele care are drept de vizită pot, prin urmare, să decidă singuri cu privire la călătoriile temporare de vacanță în străinătate, în măsura în care acest lucru nu se referă la deplasarea în zone care prezintă un risc deosebit pentru copil, cum ar fi zonele îndepărtate, zonele fără îngrijire medicală suficientă sau zonele care se confruntă cu tulburări politice. Cu toate acestea, părintele care are drept de vizită trebuie să informeze în prealabil părintele care asigură în fapt îngrijirea copilului cu privire la destinația călătoriei.

Un părinte care nu deține răspunderea părintească nu are dreptul de a decide cu privire la locul de reședință al copilului. Cu toate acestea, în perioada în care are acces la copil, un astfel de părinte poate, de asemenea, în conformitate cu articolul 1687a din Codul civil, să decidă singur cu privire la aspectele legate de îngrijirea de facto a copilului.

Ultima actualizare: 04/03/2026

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.